

Naderwana wstążeczka Moebiusa

Z Europy do Kongresówki prowadzą drogi,
do których nie przywykłeś.
Poruszasz się wstecz po wektorze czasu,
w czym utwierdza cię widok
krowy pasącej się w przydrożnym rowie.

Na końcu zielonego tunelu
prześwituje wyblakły błękit,
z którego liście wyssały całą intensywność.
GPS powtarza uparcie: zawróć, o ile to możliwe.
W końcu milknie.

Jest pusto.
Mijasz rdzewiejące traktory i zagubiony autobus.
nielicznych ryzykantów na tej drodze donikąd.
Czujesz się spokojny, nieważki.
Pomału zapominasz o celu.

*

Moja recenzja najnowszego tomiku poezji Elżbiety Lipińskiej "Na końcu języka", z którego pochodzi ten wiersz.

*

Wstęga Möbiusa to dwuwymiarowa zwarta rozmaitość topologiczna istniejąca w przestrzeni trójwymiarowej, którą można uzyskać sklejając taśmę końcami "na odwrót". Jej najważniejszą cechą jest to, że ma tylko jedną stronę (jest tzw. powierzchnią jednostronną). Posiada również tylko jedną krawędź - "sklejenie" tej krawędzi (niemożliwe w przestrzeni trójwymiarowej) daje butelkę Kleina.

Opisana przez niemieckiego matematyka Augusta Möbiusa i Johanna Benedicta Listinga w 1858 roku.

Przykład wstęgi Möbiusa to prostokątny pasek papieru, skręcony o 180 stopni, a następnie sklejony końcami. Opisywany jest jako przykład powierzchni jednostronnej. Błędnie uznaje się, że symbol nieskończoności pochodzi od wstęgi Möbiusa; symbol ten był w użyciu od ponad dwustu lat, gdy Möbius i Listing odkryli wstęgę.

Stylizowane przedstawienie wstęgi Möbiusa jest symbolem recyklingu.